

осемнадесатаго вѣка фанаха да сѧ гаватъ изъ Болгаріа рѣкописны книги на лощена (*гладка) хартіа и на Ново-Болгарскій галыкъ. Нихное содержаніе є повече отъ пошчителны преводе Свѣтыхъ Отцевъ.

Нѣколко такива рѣкописны книги, дѣто ги намѣрихъ азъ съ голѣмъ тѣдъ, не найдохъ нищо постоанно (*здраво, или вѣрно) въ правописаніи.

Колкото за Болгарскій Народъ, то можеше да сѧ надѣа человекъ, че Терновское Патріаршество ще направи въ свои Епархін Народны Оучилища, и Оученьи Болгаре ща сочинатъ за нихъ добры Бѣкваре и Грамматикисосъ Критикѣваніе *).

Но сѣчисѧ инакъ. Цареградскій Патрірхъ Самвилъ искалъ и добылъ отъ слабаго Свѣтанина Селима Третіаго, да сѧ оуничтожи (*разубали, отмахне, или вдигне) Терновское Патріаршество, а Болгарскіа Епар-

*) Критикѣваніе греч. ще да каже разсѣжденіе, или просто сѣжденіе.